

a) Kterým větným členem jsou podtržená slova?

b) U rozvíjejících větných členů určete, vyjadřují-li závislost shodou, řízeností, nebo přimykáním.

A. Tahle země už je moc stará a vždycky se na ní dělo dobré i zlé. Jenomže jedno pro druhé bývá zapomínáno. Řekněte sami, co je nám dnes do starého Říma, anebo už hnedle i do historie Přemyslovců, když nemůžeme dospát pro výsledek zítřejšího zápasu Sparta – Slavia. A tahle Bakalářka jako by tu stála proto, aby nám připomínala zapomenuté, je jako kniha, v níž je zaznamenáno mnohé, co minulo. Takhle: dělníci kopou základy a náhle jednomu něco zachrastí pod krumpáčem. I safra, řekne, a hned se k němu seběhnou jeho kamarádi a všichni začnou opatrně hrabat. Vyhrabou hliněný baňatý hrnec. Trochu jej nakopli, jinak je celý. Popelnice. A tak to jde napořád.

B. A tak sem ti tři chodili celé jaro, v létě i na podzim, když zrovna nepodnikali nic jiného. A věřte tomu nebo ne, za celý ten rok se nestalo, aby je tu někdo vyslídil. To se ví, že mnohým klukům z Bakalářky vrtalo hlavou, kam vlastně Valnoha, Zrzek a Sirka vždycky zmizí, že nejsou k vypátrání. A pokoušeli se přijít tomu na kloub. Nemusím vám ani povídat, že marně.

C. Nad úvalem se kluci zastavili a rozhlédli se naposled, zdali je nikdo nesleduje. Ve zmatku nad příhodou s kolem zapomněli na svou obvyklou opatrnost. Naslouchají nyní ostražitě, neozývá-li se kolem nic podezřelého. Něco zaševalilo v listí. Ohlédnou se všichni tři tím směrem, ale je to jen kos, který si dobývá svou potravu.